

Sygn. akt I CO 26/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. H.-S.

przeciwko M. S.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 marca 2018 r.,

na skutek przedstawienia akt o sygn. VI C [...] przez Sąd Okręgowy w W.

celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa M. H.-S. przeciwko M. S. o rozwód wskazując, że zachodzą podstawy do wyznaczenia sądu właściwego na podstawie art. 45 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z art. 45 k.p.c. wynika, że Sąd Najwyższy dokonuje oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej.

Zgodnie z art. 41 k.p.c., powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Przy czym z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. W konsekwencji dopiero w razie stwierdzenia, że żadna ze stron nie przebywa z zamiarem stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 25 k.c.) uzasadnione będzie oznaczenie przez Sąd Najwyższy, w trybie określonym przez art. 45 k.p.c., sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo.

W pozwie powódka wskazuje, że pobyt stron poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej ma charakter czasowy i jest związany z prowadzoną przez nich działalnością zawodową (k. 7 i 9 akt). Jednocześnie z załączonych do pozwu umów zawartych w formie aktów notarialnych z dnia 21 lipca 2017 r. (k. 21 i 23) oraz porozumienia o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywania kontaktów z dziećmi po rozwodzie (k. 31) nadto z treści pozwu, że powódka ma miejsce zamieszkania w W..

Ze względu na wskazane wyżej okoliczności nie zachodzą przesłanki do wyznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy na podstawie art. 45 k.p.c., gdyż możliwe jest ustalenie sądu właściwego miejscowo na podstawie art. 41 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aw

jw